

Arhivska oznaka:
HR-HDA-1939-38

Naslov:
Arena života

Vrijeme nastanka:
1922-1922 g.

Razina:
Komad

Sadržaj:
ARENA ŽIVOTA

Režija: Fred Niblo. Produkcija: Paramount Picture
Lica: Udovica Gallardo – Rose Rosanova; Juan, njezin sin – Rodolfo Valentino; Encarnacion, njezina kći – Rosita Marstini; Antonio, njezin zet – Leo White; Plumitas, razbojnik – Walter Long; Carmen – Lila Lee; Don Joselito – Charles Belcher; Don Jose, manager – Fred Becker; El Nacional – George Field; Donna Sol Guevera – Nita Naldi

Mladi Španjolac Juan Gallardo nije htio da bude postolar, što mu je bio pokojni otac, nego se sa sličnim vratolomnim mladićima skitao od sela do sela, pokazujući svoju amatersku vještinu u borbi s bikovima, čime je svojoj majci zadavao mnogo briga i jada. Napokon je dobio pristup i u pravu, veliku arenu te je ubrzo postao najslavniji toreador u Španiji. Nakon jednoga od svojih sjajnih uspjeha sastao se sa svojom drugaricom iz djetinjstva, lijepom i milom Carmen i oni se naskoro vjenčaše. Minule su dvije godine najsretnijeg braka. Jednog dana došla je u arenu zamamljiva žena Donna Sol Guevera, u koje nije bilo srca, nego samo perverzne strasti i kojoj su muškarci bili puke igračke. Sada je bacila oko na krasnog toreadora, upoznala se s njim i pozivala ga k sebi u svoje raskošne odaje.

Juan Gallardo borio se iz sve snage protiv mahnitog čara, koji mu je neodoljivom snagom počeo obuzimati dušu, ali nije bio kadar da posve iščupa iz srca ružnu ljubav, što se tamo ugnijezdila pored lijepe ljubavi, koju je jednako osjećao prema svojoj dobroj i plemenitoj Carmen. Da zaboravi pogubnu ženu i da očisti dušu, pošao je Juan na svoje seosko imanje. Donna Sol je to znala pa je i ona u isto doba pošla tobože na imanje svog strica, koje je bilo blizu Juanova dobra. Baš ispred Juanova dvorca fingirala je automobilsku nezgodu, samo da se uzmogne sastati s Juanom i prenočiti na njegovu imanju. To joj je i uspjelo. Ali Carmen je slutila zlo, pa se i ona odvezla onamo. Došlo je do nedoduše bučnog, ali teškog duševnog sukoba, nakon kojega se Juan i Carmen pomiriše tek onda, kad je on, slomljen i skršen, izgubivši duševnu svježinu i vedrinu, koja mu je bila prijekopotrebna u njegovu poslu, podlegao u areni navalama bijesnoga bika i umirao u neposrednoj blizini arene, gdje se i dalje orio pljesak nestalne svjetine, životinje s tisuću glava, koja brzo zaboravlja svoje ljubimce.

-Metropol kino, 21.06.1926., vidi zbirka Stakić

Količina:
1.0 Komad

Vrsta gradiva:
Tekstualni zapisi

Pismo:
Latinica

Posjednik:
Hrvatski državni arhiv

Oznaka arhiva:
HR-HDA

Status dostupnosti:
JAVNO

Napomena:
Arhivistički sređeno

Vrsta sadržaja:
Tekstualni dokumenti